

BORSSZEM JANKÓ

G. B. CANOSSÁBAN.

„Si quid fecisti: nega!”

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre

Egyes szám 18 kr.

„Valláserkölc.”

Mióta meg van e »főrend« fejelve,
Sűrűbben perg — s nem okosabban nyelve.

A héten egy-két gróf ur ráért

S nagyon kitett magáért.

Miért hulljon hajunk?

Már tudjuk fő bajunk;

Ez semmi más, ez semmi más:

Nincs valláserkölc-oktatás!

Biz' ez a baj! Ezért van deficitünk,

Ismétlő puskát csak ezért kerítünk,

Ezért jön ránk a muszkák czára —

S nincs a buzának ára.

Dicső lesz életünk,

Csak egy köll még nekünk!

Ó semmi más, ó semmi más:

Csak valláserkölc-oktatás!

Csak valláserkölc? — Ej no, fékomadta!

Mit értenek a gróf urak alatta?

Nos ezt: morzsoljuk le imánkat.

És fogjuk bé a szánkat,

Az ég felé utat

Nem a tudás mutat.

Nem, semmi más, oh semmi más —

Csak valláserkölc-oktatás.

Legyen a nép szent pásztorok báránya,

A mely, ha nyirják, a farát ne hányja.

Légyen uraknak hű jobbágya

S ne legyen álma, vágya.

Hogy jót mi tesz neki:

Azt meg nem érteti

De semmi más, de semmi más —

Mint valláserkölc-oktatás.

Higyen a nép az örök üdvösségben,
Csak az ur éljen itt is már az égben.

A szép középkor száz erénye

Derüljön újra fényre,

Amely közt ott ragyogsz:

Pallosjog, „prima vox,”

S a többi . . . Im ez, semmi más —

A valláserkölc-oktatás.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** Spitz Sáli urhölgy közfelfűző és havi ágytulajdonos megtalálta az »elveszett paradicsomot«. — Zichy Nándor gróf a Mucsán tartott népes gyűlésen kiküldtette a pápa világi uralmát. — Lebbens Olivér szőrszálgyos, tyukszemész és habmester az Istvántéren vívott párbajában könnyű sérülést kapott. — Vemhes Szilárd végrehajtó állami küldetésben Nyaszokfalvára utazott. — Futtaki ismert hírlapíró ur kinyilatkozattatta, hogy Bulgária helyzetének megváltoztatása céljából lépéseket fog tenni Waldapfel Fülöp urnál. — Schreihals Ruben napernyő-kurator és mozgó esernyőgyáros üzleti körutját megkezdte a Terézvárosban. — Hrabák Vendel sipládász és udvari concert-mester jövő szerdán délután tartja bevonulását a Józsefvárosba. — Illavai Mihály dolog- és napfény-kerülő tegnap virradóra a czinkotai erdőben középkori lovagias módon intézte el affairejét Kovács Mátyás gazdag marhakupecczel. Ez utóbbi hely színén maradt, előbbi ellenben enyhébb éghajlatot keresett föl. — Tánczos József forró-maróni kiáltnok márczius 1-től fogva eddigi üzletét sült burgonyára is berendezte. — Tóth Ödön dr. gőböljárói jeles specialista följánlotta szolgálatát a német trónörökösnek. — Chlopacsek Misu fővárosi műépítészeti alkalmazott és szerezsen-utczái 2-od házgondnok-helyettes, egészsége helyreállítása céljából a »Graueraneum« nevű jeles gyógyintézetet kereste föl. — Zichy Henrik gróf számos aratát szerződtetett, hogy még a nyáron elindulhasson a szent föld visszafoglalására. — Dr. Bunda József ur tegnap a Szikszayban elköltvén egy gulyásost, lyrai hangulatban távozott.

✕ **A képviselőházból** az a hír terjed, hogy Tisza Kálmán vezetése alatt egy 100 tagú fényes küldöttség fog tisztelegni Karánsebesen Popovics úrnál, a Dóda Traján utódjánál, és fölkéri, hogy ne hozza Magyarországra azt a szegényt és gyászt, hogy otthon maradjon, mikor idefönn nem lehetnek el nála nélkül.

— **Isaák** a világtalan patriárka (honatya) megtagogatta Jákóbot és — Ézsaut fogott.

✕ **Élő magyar költők** országos congressusa. Ez aztán az életre való eszme! Eddig 25,000 meghívót küldöttek szét és vagy 100,000-től érkezett reclamatio, kik az elmellőztetésért duzzognak.

✕ **Párisból.** A francia-orsz irodalmi társaság közelebb meglakul. Roppant lelkesedéssel találkozik az eszme. Legelső írók állanak élére. Orosz műveket fordítanak francziára, francziákat oroszra. Minden ami orosz a rajongásig imádtatik.

± **Pétervárról.** Kormánykörökben megütköztek azon, hogy a francia pénzkörök nem osztozkodnak a francia irodalmi lelkesültségben, és vonakodnak kölcsönt adni. Amily melegek a francia írók, oly hidegek a francia bankárok. Itt jobban szeretnék, ha a francia közönség orosz könyvek helyett muszka állampapirosokat vásárolna.

+ **„A hallgatás arany.”** Ezért akarja hát a felsőház hallgatással megszüntetni a deficitet.

+ **Oroszország** nem akarja elismerni a Ferdinánd herceget Bulgária legitim fejedelmének. Bizonyosan azért, mert gf. Eljenahazay protestál az apaság ellen.

> **A Bakonyban** hosszú szünet után ismét gyilkosság fordult elő. Lassan közelítjük meg Bécset.

† GHYCY KÁLMÁN.

Kiszenvedett megint egy hű kebel,
Egy jó agyat megint göröngy fed el.
A temetőben a bús hant alatt
Kihűny a kétely, — nincs több gondolat.

Meghalt **Ghyczy!** — Ó gyászoljuk meg őt,
A nemzetéért híven kétkedőt!
Töprengő lelke, minden kételye
Szent hazaszeretettel volt tele.

Egykor bizott ő; szindús álmai
Tudtak merészen éig szállani;
De látta búsán aztán, hogy az ég
Csalóka semmi, hitvány pusztá lég.

És szárnyaszögve, aggva, betegen,
Tekintete már nem járt az égen;
Csak a **valót** kereste szigorún
És komoran rögzött meg a borún.

Békén pihenjen! Porai felett
Örködjék híven: hála, kegyelet.
Viruljon népe nagy, szabad hazán —
S szép álmát újra megtalálja tán.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer szörnyű átkozódásából.

— O Sonyoró Vendel oreság
ledjen te tüled o jámapa!
— Ótazzál a bodai güzsiklón!
— Fájjan a jombrod és ktilljön
teneked tortoni edj szözbeszédet!

— Sétakocsizást tedjél oz
»Entreprise« hintúján!

— O Falb oreság ledjen te
tüled o házi profét.

— Kardbojt ledjen tetüled oz
tiszes becsölet, és ha megszorólsz, ne
adjanak rá tübbet 5 hatosnál.

— Birjál te örökös **üléssel** az országházában Váczon.
— Vidjázson o te életedre oz esztergambi csendürség, o
vodjonodra pedig az ópesti csendbiztas!

— Ledjen o lelküismereted tiszto, mint edj óteza o
Terézvárasban és jónositsonok tégedet ártotlonól, mint o
Samaskii oreságt!

Sanyaró Vendel nyögései.

— **Succi-egyletünk** nagy sikere újabb tevékenységre buzdított. Részvényekre alapítottunk egy »**Kölcsönös beretváló hitel-vállalatot**«, melyben a tag urak osztalék fejében **gratis** beretválásban részesülnek. Hiszen ugy sem az egyetlen ipar-vállalat ez, hol a részvényeseket megberetválják.

— Izraelita hitfelekezettl társaink (mert ilyen élhetetlenek is vannak) megalapították a »**Nebbich-szövetkezetet**« mint fiókegyletet. Elnöke **Rachmónesz Aladár**.

— Bált adtunk a bakács-téri városi épület köztermében. A hölgyeket arra kértük a neghivón, hogy a »legegyszerűbb öltözkében jelenjenek meg.« Mink is tudunk ám viccelni. Csakhogy magunkra. Magam úgy ellaktam a málé-krémmel és pattogatott kukorica-tortával, hogy a *tour de mains* alatt elszédültem.

Figyelmeztetés.

A nagy közönséget, mely a mult héten sajtó alól kikerült »**Régi Magyarország**« című könyvemet netán megvette és elolvasta, bátorodom figyelmeztetni, hogy a mű megjelenése óta az abban kifejtett nézetem teljesen megváltozott és oda módosult, hogy most már a régi magyar felső és alsó nemességet tartom a demokrácia közvetlen létrehozójának. A műben kifejezett ellenkező nézetemet kérem sajtóhibának tekinteni.

GRÜNWALD BÉLA.

Kiáltvány.

Tudomásunkra jutott, hogy egy bizonyos Herman Ottó, vagy Ottó Herman nevű varrógép-kereskedő és természetbuvár, ki már a multkor a **halászat** könyvét kolportálta, most ujabban a **madarakról** akar könyvet készíteni. Kötelességünknek tartjuk kijelenteni, hogy nevezett egyén nekünk csak konkurrencziát akar csinálni és hogy velünk soha semmi összeköttetésben nem is volt, nem is lesz, és ehhez képpest az ő tudományosságáért általunk felelősség nem vállalatik.

Régi kiadványainkból teljes példányokkal részünkről még szolgáltatathatunk.

A m. tud. Akadémia.

Hunfalvy Pál.

— Rigmus. —

BECSÜLETES, okos beszéd,
Kár, hogy ritkán halljuk nesztét.
Se nem lázong, se nem szolgál,
Ecce! — van egy igaz polgár!

Luteránus, germán fajta
S ez is dísz és érdem rajta;
Tiszta magyar szíve, nyelve,
Lelke álma, vágya, elve.

Nincs nemesi diplomája,
S egy csöppet se vágyik rája;
Zipserből lett magyar író,
Segy szikrát se szaógabiró.

Nem beszél a vármegyéhez,
Nem a „dzsentrí“ szent kegyéhez;
Nagy politikát se penget,
Szabadságot hirdet s rendet.

Bástya volt a megye régen,
Most más csillag van az égen;
Munkás város kell ma nekünk,
Ez legyen az erősségünk.

Város, hol a kéz s az elme
Kincseket gyűjt tette kelve.
Hol a népre és az úrra
Fényt vet a magyar kultúra.

A vén zipser ezt hirdeti,
Kiáltunk nagy éljent neki.
S főrend bár: tanuljon tőle
A nép sok képviselője.

Ez képviseli a népet,
Ez az igaz útra lépett.
Se nem lázong, se nem szolgál,
Ez kell nekünk — magyar polgár!

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

Napirend: Osztrák-magyar-román vámszerződés.

Győrffy Gyula. Ennek a vámszerződésnek a vámján elveszthetjük még azt a csekély közjogi önállóságot is, melyet a kiegyezés révén nyertünk volt. (Egy hang: Éhomra nem jó vicezőni!) Englischbittert szándékozom nyújtani a t. háznak, melytől megrázkodik, de helyre is

rándul tőle. A román... (Egy hang: Oláh bitter az!) Abban a szerződésben van egy bomba, mely a centralismus Uchácziusából kilöve, esetleg közjogunk czéltábláját keresztülyukaszthatja. Ez a bomba-kifejezés vagy kifejezés-bomba három szóból áll és hangzik ekkép: »osztrák-magyar határ.« Szörnyűség! Egy jóféle 48-asnak függetlenségi háta bele borsózik, ha csak hallja is; hát még ha olvassa! Nincs már magyar határ, hanem van osztrák-magyar. A magyart elkönfiskálta Tisza Kálmán ur ...

Az elnök. Figyelmeztetem a t. szónokot, hogy ez az ismeretes Csanády-féle régi kurucz nóta, melynek elénklésére, elfütyülésére és elhegedülésére a szerző kizárólagos szabadalmat nyert.

Győrffy Gyula. Hogy ne vádoljam a kaórrmányt...

Az elnök. Ez a hang is a Csanády-partitúrából való. Kérem a szónokot, tartózkodjék a vocalisok összevonásától és az r-ek dupla pörögtetésétől.

Győrffy Gyula. Nagyon az én hazafias aggodalmaim. Egy újabb Lustkandl azt mondhatja: ha nincs magyar határ, nincs Magyarország, nincsen se magyar országgyűlés, se magyar kormány és akkor.... (Tisza Kálmán: Mi lesz akkor?) Akkor... hm!... akkor.... mi kénytelenek volnánk meghajolni e logika előtt és... lemondani önállóságunkról. Ilyen a helyzet! Ezt csak Tisza Kálmán orvosolhatja. Ha tud lenni sebző, tudjon lenni sebész is. Rómában letaszították volna a tarpéji szikláról. Mi nem taszítjuk le sehonnan, még csak a várhegyről sem, ahol fészkel. Beérjük vele, ha mostani helyéről egyszerűen — lelép. Ezt meg kell tennie! Okvetetlenül!

Apponyi Albert gróf. Csalatkozni méltóztatik a m. t. előttem kesergettnék. Bár nem dicsekedem erős próféta-tehetséggel, mégis némi biztossággal merem jövődömondani, hogy a kormányelnök ur arról a várhegyről nem fog lelejtteni, de még csak le sem lépni. Mélyen meg vagyok botránkozva! Mert ha ő megmarad, mi elpusztulunk. A papiros veszedelmes dolog, azzal nem szabad tréfálni. Tudjuk Faustból. Ez az ur váltót állított ki lelkéről Mefistofelesnek s az elvitte. Tisza Kálmán Faust N° 2. Jogát a megmaradásra a Faustrechtből származtatja. (Egy hang: Albert!) A szerződés az a lap papiros, melyen a magyar közjog lelki üdvéről kiállítatik a cessio a centralisticus Mefistofelesnek! S az el fog jönni, el okvetetlenül, hogy elvigye! Sötét éjjel, pontban éjjélkor! Hallom rémes dobogását az ő lólábának. Elviszi hazámat, drága hazánkat! Már érzem a kénköves füst szagát... Áldozza fel magát Tisza Kálmán a hazáért! Ha lelép a kormányról, bizonyos vagyok benne, Mefistofeles ki lesz engesztelve. Ó tegye meg... tegye meg, ez igen szép volna! S engem különösen lekötelezne vele.

Tisza Kálmán. Se Lustkandlitól, se az ördögtől nem félek. Lustkandli, ha jön, szép hegedűszóval haza muzsikáljuk. Mefistóban pedig nem hiszik. A becsúzott hibát könnyen ki lehet bűjtatni, ha észreveszi, hogy kívül tágasabb. Ami a lelépésemet illeti: nem, ó nem! Ezer és egyszer nem! De el sem is eresztenének.

Szüzek arczképcsarnoka.

V.

Dr. Jellinek Arthur.

»... Tekintve, hogy a kérvényezők tagadni elmulasztották... a választás védői pedig nemcsak állították, de sőt bizonyítani is megkísérelték azt, miszerint azon körülményből, hogy valamely tényről két közokirat állítatik ki, még nem következik egy oly vélelem, hogy mindegyik közokirat egyidejűleg bir bizonyító erővel...«

Evvel a tenorral lépettki *Jellinek Arthur* a politikai világ színpadára, midőn, mint a kaposvári hírhedt mandatum ügyének referense, jobb ügyre méltó buzgalommal és tehetséggel egy erkölcsileg a világ előtt elítélt ügyet a paragrafusoknak hombárilag

csúrt-csavart mocsarából a logica tiszta vizével megöblítve diadalmasan rántott elő.

Azt mondják, hogy *Széchenyi* gróf igazolásakor *Komjáthy* Béla büszkén verdeste mellet, mondván, hogy a *Hay* Bernát védelme szép ügyvédi védelem volt.

*

»Nem tesz semmit — mondá *Jellinek* *Arthurnak* az ítélet kihirdetése alkalmával *Eötvös Károly* — el fogja felejteni a világ a te dicsőségedet is, mint ahogy megbocsátotta nekem is az enyémet; csakhogy persze *Eszláron* nem ölték meg azt a híres leányzót, míg *Kaposvárt* igenis meggyilkolták azt a másik szttzi leányzót, *Verát*.

Elvégre is jó ügyet védeni nem kunszt; a rossz ügyet megmenteni: az az igazi dicsőség!

*

Jellinek Arthur szűzbeszédében a szeszfogyasztási adók helytelen megosztásáról beszélt és bebizonyította, hogy a fennálló rendszer mellett ép a legszegényebb néposztályokra hárul az adóteher.

Ez a beszéd nagyon tetszett az ő oláh választóinak odahaza, *Naszód*on. A jegyzők ugyanis megmagyarázták a népnek, hogy az ő képtüknek viselője odafent

Budapesten a pálinka olcsósága érdekében beszél.

No, ennél a választók szája ize szerinti jobb themát *Jellinek* nem is választhatott volna. *Naszód* kertületében az olcsó pálinka mindig népszerű és aktuális kérdés volt, de sőt azt is sugdossák, hogy a választások idején olyan nagyon

olcsó is volt ott a pálinka, hogy hegyen-völgyön ingyen mérték.

Jellinek Arthur a fiatalabb jogásznemzedék tehetségesebb tagjainak egyike; és azon körülmény, hogy a jogászokon kívül nevét még eddig országszerte nem ismerik, csak annak tulajdonítható, hogy eddig több kiváló tudományos munkát írt. Aki nálunk az ismeretlenség homályában akar megmaradni, az csak jó könyvet írjon; ez olyan biztos incognito, hogy még a rendőrség se akadhat rá.

*

Ebből persze a contrario nem következik az, hogy *Schwarcz Gyulát* is azért nem ismerik az emberek, mert az írott könyvei jók és tudományosak.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Egynehány jordány mulatságon is megjelentem az idén. Jól is fogadtak, tüntetőleg kikandikálván a frakkom hátsó zsebéből egy friss példány *»Egyenlőség.«*

— Különös dolog az, hogy olyan héber muri után, ha máshol találkozom a volt tánczosnőimmel, cserbe hágy az emlékezetem.

— Az a Deák-Ferencz-utca valóságos Rubicon. Alig hogy átlépem a Lipót-városhoz, ahol a polgári házasságot magasztaltam, a belvárosban nyomban kitör rajtam egy kis ropogós antiszemitizmus.

— Zsidó felekezeti multságokon szörnyen megbecsülik a magam fajta firmát. Es ilyenkor a potyaszupénál csak úgy dühöng bennem a vallásos tolerancia.

— A bolondok estélyén álmélkodással nélkülöztem egy nagyon odavalós kompániát: a Sághy professor hallgatóit.

— Nagyon fáj a fogam a mult hetekben a Miczire, annyira, hogy egyik zápfogam nyilalni kezdett infernalisán. Kapom magam, beállítok egy fogtechnikushoz. — Ez fáj? és megkopogtatja a fájós csontot egy vékony harapófogó visszás végével nagy sikkesen. — Elzöldült

előttem a világ; de nem tettem kárt a doktorban, mert tisztelem a tudományt. — Három perc alatt lereszelte az odu feketéjét és betömte a folytonossági hiányt sárga porral. »Meg van plombálva a fog kristály-arannyal«, mondja a dr. technicae. — Lesz hát újabb hipotéka, gondolám magamban. Ha nem adnak a szakállamra, adnak az ázsiós fogamra. Megveregettem a vállát a fogcsont Hipokrátésének, leereszkedve biztosítván, hogy mindig számíthat a pártfogásomra. — Sejtette a ravasz Hugli, hogy nem lesz báresz a fizetés, hanem hozom. — »A díj legalább 4—5 forint volna«, mondja ő; »de ha nagyságod elismerő bizonyítványt ad, kitüntetésül tekinteném gratis-pácziensi voltát.« — Kanyarítok neki erre egy attesztátumot, a melyben hálás köszönetem mellett teljes készsággal bizonyítom, hogy a jeles doktor tulajdon zápfogamat a tudomány legujabb vívmányai szerint tökéletes megelégedésemre a legfinomabb amerikai kristály-arannyal a legjutányosabb áron művészi tökélytel megplombálta. — Kegyesen átadtam a dokumentumot és zicherre mondtam, hogy evvel minden pillanatban lehet királyi tanácsos. Sőt megígértem, hogy küldök majd két üveggel a bukovai termésből.

— Egész farsangon át csak rendező voltam és végre is rendezetlen viszonyok közt vagyok.

BÉCSI LEVELEZŐ LAP.

Dr. Sullyombereky Dénes országgyűlési képviselő urnak.

Tisztelt kollega!

Van szerezniem ön esetleges megnyugtató véglet értesíteni, hogy engem még nem veztek meg.

Dr. Johann Kaiserschmarn
Reichsrath és Pernerstorferianus.

Nyilatkozat.

Coburg Ferdinánd ur azon kijelentésével szemben, hogy én semmivel sem járultam a bolgár trón megszerzéséhez, nem bocsátkozom polemiaiba nevezett urral. Szerénységem tiltja, hogy személyemet előtérbe toljam. Bulgáriai szereplésemről hallgatok, az már a világtörténeté. Csak azt sajnálom, hogy nevemet olyan sokszor emlegetik a kül- és belföldi lapokban. A kik engem közelebből ismernek, jól tudják, hogy ennél nagyobb sérelmet rajtam nem követhetnek el. De ezt is eltűröm a régi barátság emlékeért. Egyébként nevezett Coburg urat emlékeztetem arra a mondásra, mellyel elváltunk. Ezt mondtam: »Éljen a haza!« Azt akkor nem tudtam, hogy ő a haza definíciójával még nincs tisztában.

Gróf Waldapfel Jenő.

Könyvismertetés.

„Régi Magyarország.“

— Irta: Grünwald Béla. —

Szenzáció, miként írja,

Ki jóra roszul s roszkor int.

A borsa sok, csekély a sója —

S borsalmas! — ára: 4 forint.

Miként íróját — taps fogadja,

De nézzük aztán: hol a kincs?...

Magyon zölde erdő — sok a vadja,

S világossága, útja nincs.

Ép olyan, mint ki elkövette:

Hol betakar, hol kitakar —

S napirendre tézünk felette,

Mert — fene tudja: mit akar?

Élet és halál.

— Ismered azt a nőt ott elől?

— Valami öngyilkos gouvernante. Ha tetszik, vele halhatsz... de ha úgy akarod, élhetsz is vele.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ Mindig sak bebizom-sodjo mogát, hojd ho kettül verekedik, von ed hormodik, omi mogát öröli. Miolt o Zichyek tünkre tesznek edmást oz opoziczeónnal, oz olott a Tiszo Kálmán oreság oz üklücskéjébe neveti bele.

✧ Némely betegség volóban joidjhothototlon. O régi fürendi ház volta küszvényes, jenge és nyovolyás: hát vágták rojto ért, hojd lecsopoljonok o ramlatt vért. Sakhojd mastand ójra volta ed kühügési roham, o mibül kitönte, hojd o »fièvre réactionnaire« még nem tönte el egészen.

✧ O franczio komoro megint hongszolyozto o borát-ságt o moszkával. Errül jotjo rá nekem oz eszibe, hojd oz orosz von oljon, mint o medve: ü is téli álmat olszik, sokhojd neki más nyoljo o tolpát és tolán meg is él belüle.

✧ Oljan jól sikerölte oz o választási vig elüadás o Dona-Szerdohelybe, hojd küzkivánotro hormodszor is meg küll ojrázni.

✧ Ózokrul a váltúkrül, o mikrül ganasz nyelvek beszélík, jotja nekem oz eszibe, hojd o Krausz oreság tonáljo sínálni edj nodjon rasz geschäft: rövid lejárotó mondátom.

✧ Óztot hiszem, o mogos partánd ed kis kapopéndzért köngyü lesz bele jotni a moszka diplomaczinak.

✧ Forcsa! O Nero rúmai sászár mondott oz orongyra: »aurum non olet!« No én meg aszmondom, hogy oz oz aurum, omivel én boritválkozok mogomat, egészen véleményben von mogáru.

✧ En ógy félem mogomat, hojd sínálok volomikor ed haupttreffer!... Mert okkor bizemosan megöti engemet o gota vajd oz ürümtől, hojd nertem — voj d horogtul, hojd nem fizették ki.

✧ A »Modjor Államt« elégette az edjetemi ifjóság. Nü, ez az ojság is mán régen nem terjesztette ongyi világosságt, mint ekkor oz olkolomkor.

✧ Sadálkozom mogomot ozon rojta hod sokan sadálkoznak mogokat ozon rojto, hojd o frau fűn B. B. írja szindarabt, mikor nem tod írni. Jotja nekem erre rá az eszibe edj odomát: O Simele Dréhkopp volta ed najd gozember és minden hitelezünek az mandott: »Én nem főzetek!« — »Wie heiszt?« mondta neki a Lebele — »te nem főzet? Ha nem főzetsz, okor én pürülök!« — »Sak te pürülj!« felelt o rovosz Simele; »hátho o bírú megbalandojja és oszt monja, hojd nem is küll főzetni!« — A frau fűn B. B. is írjo o darabt edmás otánd. Hátho megbalandojja a publikom és topsolja?

✧ Beniczkyne Bojzo Lenke oreságné őzi oljon nodjbon o szinmű-íport, mint o monufectur-brancstül edj fabrikant. Sakhojd még ed néhángy ilyen Edith, és roszul áll o credit.

Circulus vitiosus.

(Unott dal.)

Csak meg nem nyugszik semmi áron
A megbántott orosz becsület;
Csak lökdössük a casus bellit,
De „se hozzád, se téled.“

Hol Mádnak hirneves zsidója:
A nagy Bismarck is ott van éppen.
De szemlét tart Galicziában
A czár a harczi népen.

Ó hosszú tél! Fehér lepelben
Dermedten fekszik Európa.
A medve még fél-alva morg csak,
S még éhen nyí a róka.

Még a kakas későre ébred
És bágyadt kukorékolása.
Másként lesz ez már nem sokára,
Akárki is meglássa.

Jó a tavasz; az enyhe szellők
Szelid nótákat füttyörésznek,
Virág fakad zöld gyepek között,
Csipog a fecskefészek, —

A napsugár mindent felold;
Ó, Gordius csomója
Kuszáltak bár a szálaid,
Lesz nékik megoldója.

Ha késik is, lesz még tavasz,
Ez biztos, mint halálunk
Csak addig járnnk egyre körben
És — diplomatizálunk.

Duna-Szerdahelyi csata.

A spiritus meg a cognac
Mandátumon összekapnak.
A nagy küzdelemnek nyilván
Az leszen a vége:
Bele buknak mindketten a
Szortyogós czeprébe.

Közegészségügyi statisztika.

Egy nagy hírű angol statisztikus kiszámította, hogy a kuruzslás miatt a fenytő járásbírság előtt vizsgálat alatt álló fogtechnikusok fenytő pörének II-dik évében Budapesten következő a harapó-fogó baleseteinek statisztikája:

Fogbetörés.....	1247
Állkapcsa-kiszakítás.....	43
Végig koreszolyáztatás a pádimentumon	118
Egyéb malőrök.....	326

Összeg 1734

A hazánk iránt kíváncsi érdeklődő kitünő angol szakember ígéretét bírjuk, hogy az ügy véglebonylításáig évenként közli lapunkkal alapos észleleteinek eredményét. — 25 év múlva kiadjuk egy pompás albumban »A harapófogó jubileuma« cím alatt a 25 év adatait és a fenytő ügy leírásait az addig valószínűleg meghozandó 1-ső bírósági ítélettel együtt. A páratlan szépségű mű Gajzágó nyugalmazott tanácselnöknek lesz ajánlva.

Irodalom és Zene.

„Több világosságot.“ Politikai tanulmány. Irta és a Zichy gróf uraknak ajánlja Tisza Kálmán.

„Retkészet.“ Közgazdaságtani tanulmány. Irta és a »Succi« egyletnek ajánlja Sanyaró Vendel.

„Kit siratnék, ha téged nem siratnálak.“ Elégia a »blai katz« halála fölött. Busan füttyülük A. Béla és Monoktes.

„Ezt a kerek erdőt járom én.“ Rablászati kardal. Eneklük és a »Budapesti Hirlapnak« ajánlják Sujkos Gergely, volt illavai lakos és éretktársai.

„Volt szeretőm, de már nincsen.“ Eredeti népdal. Elfőltázza Szabó Lajos, d.-szerdahelyi kijelölt.

„Gyere be rózsám gyere be!“ Hónap elsején pénzes levélhordót leső vig dal. Eneklük Bukovay Absentius.

„Gyakorlati töke-szerzés.“ Irta Macsák Orbán árvaszéki sikkasztónak.

„Az arcizom-rángásról.“ Színészeti tanulmány. Irta Dicsőffy Loránd, lélekidomár, mimikász és ihletett faczér Thalia-lelkész.

HAZA FELE.

A bús mama és az ő boldog Ferdije.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. G. Nem lecke volt az, csak magyarázat. A »Sanyaró«-asztaltársaság megbomlását mélyen fáj-laljuk. De mikor a szükséges alapító krajezár még az elnökből sem került ki! Az alkalmazott kereskedelmi szótár nem csak a terminusokat eresztí büven, de az elmésséget is. Besoroztuk. — Knrm. Csak variáns. — F. H. Tollcsuszam, nyelvbottlás, sajtóhiba: márczius alatt április értendő. Odáig halad ügye, de nem oda küldjük. — K. K. Azt hiszi: illik Vendelhez szócsintalankodni? Tán rágondoljuk magunkat. — Szt-Budk. A kedélyes O. plebános bácsi szózatossá kelbelpuffanatainak kegytengeres háláárdaláros szent köszöntőit régóta élvezzük és becsüljük. Befogadjuk hogy kiadjuk. — P. G. Dohányom = nagyon; zacskót = ládang; leveleket = vigye el stb: ezek tán csak nem mehetnek rim számba, főképp egy Arany-trevestiában. Meg aztán M. B. nem pipás, hanem az volt Están bácsi, még pedig

»pélpás.« Tán jó Tojás Dániellel megboronáltatjuk. Igenis. — Anonymus. Egy keveske itt csöppent. — Luga. Jobbára sikerültek. — R. I. (Kpsvr.) Szíves köszönetünket. Mi is érezzük, hogy a bujdosó pohár kiszorította volna a keserűt. De tán lesz még szőlő, lágy kenyér! — Föv. díjnokok segélyegylete. Reméljük: visszatartották Vendelünket a tulságos táncztól. — Nemo II. Kérjük a papirosnak csak az egyik lapjára írni. — L. . . y. Nem elég mulatságosak. — N. Szeben. A napi lapok már szóvá tették az ottani szintársulat egyik tagjának s igazgatójának visszaélését a szellemi tulajdonnal és elítélték. Mi enyhébb felfogással vagyunk a dolog felől; nekünk csak az ellen van méltó panaszkodásunk, hogy lapunk alakjainak idétlen dolgok elmondására és megejtésére kellett szolgálnia. — Dr. H. M. Sok jó tellett a jó sokból. — Incgnits. Az egyik beválik. A dalok ügyesen perdülnek, csakhogy élük hiányzik. — P. G. Ezt a genret rég átengedtük másnak. Tán ha oda küldené, kapnának rajta, mert ügyes a móka. — S. (Kpsvr.) Csak jó szándékáért becsülhetjük. A köszönetért köszönetünket. — Ujucz. (Esztrgm.) Ami jó benne, közölhetetlen. Pedig kár. A zsidónak a sarvastagot megengedi a törvény, hanem csak az elejéből. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.